

ततस्तमजितं जेतुं जरासन्धं हकोदरः । संरम्भं बलिनां
 नो जग्राह कुरुनन्दनः । भीमसेनस्ततः कृष्णसुवाच
 यदुनन्दनम् । बुद्धिमास्थाय विपुलां जरासन्धबधेप्सया ।
 नायं पापो मया कृष्ण ! युक्तः स्यादतुरोधिहम् । प्रायेण
 यदुमादूर्ध्व ! बद्धकक्षेण वामबा । एवमुक्तस्ततः कृष्णः
 प्रत्युवाच हकोदरम् । त्वरयन् पुरुषव्याघ्र ! जरासन्ध
 बधेप्सया । यत्ते दैवं परं सत्वं यच्च ते सातरिश्चनः ।
 बलं भीम ! जरासन्धे दर्शयाशु तददृष्ट वै । एवमुक्तस्तदा
 भीमो जरासन्धमरिन्दमः । उत्क्षिप्य भ्रामयामास
 बलवन्तं महाबलः । भ्रामयित्वा यतयुष्मं जातुभ्यां
 भरतर्षभ ! । बभञ्ज पृष्ठं संक्षिप्य निष्प्रिय विननाद च ।
 करे गृहीत्वा चरुणं हेधा चक्रे महाबलः । तस्य
 निष्प्रियमाणस्य पाण्डवस्य च गर्जतः । अभवत्सुखो
 नादः सर्वपाणिभयङ्करः । विलोमुमांगधाः सर्वे स्त्रीणां
 गभीरं सुक्षुब्धुः । भीमसेनस्य नादेन जरासन्धस्य चैव ह ।
 किं तु स्याद्विमवान् भिक्षुः किं तु स्विहीर्यते मही ।
 इति वै मागधा जङ्घुर्भीमसेनस्य निःस्त्रनात् । ततो राक्षः
 कुक्षद्वारि प्रमुप्रमिव तं न्यम् । राक्षो गतासुमुत्सृज्य
 निष्कमुररिन्दमाः । जरासन्धरथं कृष्णो योजयित्वा
 पताकिनम् । कारोष्य भ्रातरौ चैत्र मोक्षयामास वाङ्म-
 वान् ।”

जरितं लि० जरा जाताऽस्य तारका० इतच् । १जातजरे
 हङ्गे मन्दपात्रर्षिकलक्षेऽपक्षिणीभेदे तत्कथा

“तच्छ्रुत्वा मन्दपालस्तु वचस्तेषां दिवौकशाम् । क
 तु शीघ्रमपत्यं स्याद्वृद्धं चेत्त्वचिन्त्यत् । स चिन्त्यन्मध्य-
 गच्छत् सुवक्त्रप्रसवान् खगान् । शार्ङ्गिकां शार्ङ्गिको
 भूत्वा जरितां सप्तप्रेयिवान् । तस्यां पुत्रानजनयस्त्वदुरो
 ब्रह्मवादिनः । तानपास्य स तत्रैव जनाम क्षपितां
 प्रति । बालान् सुतानपुङ्गवतान् सह मातुः सुनिर्वने ।
 तस्मिन् गते महाभागे क्षपितां प्रति भारत ! । अपत्य-
 क्षेप्तसंयुक्ता जरिता वृद्धचिन्त्यत्” “तेन त्यक्त्वा न-
 शन्त्याज्यान्तपीनखण्डगतान्वने । न जहौ पुत्रशोकात्तां
 जरितां खाण्डवे सुतान्” भा० प्या० १२६ अ० ।

जरितं लि० जृ-तृच् । “स्रोतरि निषण्णः “इमा ब्रह्माणि
 जरिता यो जर्ज्वत्” ऋ० १।१६५।१४ “यभीषु यः सखी-
 नामावता जरितृणाम्” ४।११ । २जीर्णे च स्त्रियां ङीप् ।
 जरितारि पु० जरितायां जाते मन्दपात्रेः ज्वेदपुले जरि-
 तारौ कुचं स्रोतं ज्वेदपुलेन प्रतिष्ठितम् भा० प्या० २६० ।

जरिन् लि० जराऽस्यस्य इति । १४वे जरायुक्ते हेमच०
 स्त्रियां ङीप् ।

जरिमन् पु० जृ-भावे इमनिच् । जराया सु । “नभो न रूपं
 जरिमा भिनाति” ऋ० १।७।१० । “व्यस्तमिवैव जरि-
 मायं जगम्याम्” १।११६।२५ ।

जरुथ पु० जृ-कथन् १।१मांसे त्रिका० । २जरणीये च । ग
 बा० कथन् पृषो० । २परमभाषिणि । “जरुथं हन्यच्चि-
 राये पुरन्निम्” ऋ० ७।८।६ । “जरुथं परमभाषिणं
 जरणीयं वा रणोगणम्” भा० इमास्तृचमधिकृत्य निह
 ६।१७ । उक्तं “जरुथं गरुथं गृह्यातेः” । “विश्वो जग्ने ।
 ऽपदहारातीर्थेभित्तपोभिरदहो जरुथम्” ऋ० ७।१।७

“येभिर्यैस्तपोभिर्जरुथं परमशब्दकारिणं राक्षसम्” भा०
 जर्च(र्ह) उक्तो तु० प० सक० सेट् । जर्च (र्ह)ति कज-
 र्च(र्ह)त् ! जजर्च(र्ह) । [जजर्ज जजर्जः ।

जर्ज उक्तो भर्त्सने च तु० प० सक० सेट् । जर्जति कजर्जीत्
 जर्जर पु० जर्ज-बा० चर । १यैवजे २यकध्वजे ३जीर्णे लि०
 मेदि० । “जर्जरं चास्य विषयं कुर्वन्ति प्रतिहृषकैः” भा०
 शा० ५।६ अ० । “तपु जर्जरं दधिनिभं दृष्ट्वा निःस्थान-
 मपि हेमम्” ह० ८ अ० । १खण्डिते च “तात्वा पुंश्च पात-
 स्यैर्भयुभ्यो मूर्ध्नि याव्वां जर्जरा निर्भरोषाः” भाषः ।

जर्जरानना स्त्री कुमारादुचरणात्तृभेदे । “पृथुक्ता मधु-
 त्रिका मधुकुम्भा तथैव च । पञ्चाक्षिका मत्स्यक्षिका
 जरायुर्जर्जरानना” भा० श० ४७ अ० ।

जर्जरितं लि० जर्जरं करोति जर्ज+णिच्+कर्मणि क्त ।
 १जीर्णीकृते २यकधीकृते । “कृष्णो जर्जरिताङ्गस्य कुम्भ-
 रस्यात्तचेतसः” हरि० ८६ अ० । “जराजर्जरितं
 पतिम्” भा० व० १२१ अ० । [२खराहरे च मेदि० ।

जर्जरीक लि० जर्ज-ईक फर्फरीका० लि० । १पञ्चद्विद्वद्भ्ये
 जभञ्ज उक्तो भर्त्सने च तु० पर० सक० सेट् । जर्भति
 कजर्भीत् जजर्भ । [हेमच०

जर्ण पु० जृ-नन् । १चन्द्रे २रश्मे च मेदि० । २जीर्णे लि०
 जर्ति क जृ-बा० तिक । १वाहीकदेये । सोऽभिजनोऽस्य कश्च
 वक्ष्यते जनपदे लुप् । २तद्देशवासिषु व० व० । “जर्तिका
 नाम वाहीकास्तेषां हस्तं सुनिन्दितम्” भा० क० ४४ अ० ।

जर्तिल पु० जृ-विच् नित्यक० । १सारग्यतिवे “जर्तिलः
 कथ्यते सङ्गिररग्यप्रभवस्त्रिजः” शब्दार्थचि० । “जर्तिवै-
 र्ज् होति” शत० ब्रा० ८।१।११ । “जर्तिना प्ररपव-
 तिवाः” भा० “जर्तिवमित्रान् गवेमुकाशतून् कक्षा-